

Iz duhovnega sveta

67. Poglavlje

ALI JE PETER USTANOVIL RIMSKO CERKEV?

1. Kaj nam bo avguštinec povedal in kaj vse pokazal? Nič drugega, kot tisto, kar je za nas potrebno. Smo že pri njem; poslušate torej, kaj nam bo povedal in kako nas bo sprejel. Njegove besede se glasijo takole:

2. »Bodite tisočkrat dobrodošli, dragi prijatelji in bratje, v imenu skrivnostne Trojice, v imenu blažene Device Marije, Svetega Jožefa in zavetnika naše cerkve Svetega Avguščina, ki je bil pravi apostol in sledilec Gospoda Jezusa Kristusa! Ali vas sme moja hlapčevska neznatnost vprašati, kakšen pobožen namen vas je pripeljal v ta edini Bogu prijeten tempelj? Ali ste morda novi prišleki mojega Reda, ali ste prišli kot pobožni duhovni spokorniki, da bi vam bili odpuščeni mali grehi, in se s tem izognili vicam? Ali tukaj morda iščete večni počitek in večno luč ali pravi živi duhovni kruh angelov? Ali pa si celo želite biti posvečeni v višje skrivnosti Trojice? Skratka, če vas je kateri od teh namenov pripeljal sem, boste tukaj našli za kateregakoli najpopolnejše zadovoljstvo. Kajti zagotovo veste, **da se zunaj cerkve nikjer ne da doseči odrešenja niti blaženosti.**

3. Kristus, Gospod, je Svojo cerkev tako ustanovil, da je dal samo Petru ključne nebeškega kraljestva. Naša cerkev je bila zgrajena na Petrovi skali, tako da jo je torej ustanovil Peter, in moč da blagoslovi ali obsodi mu je bila dana za vse čase časov. Da je tudi cerkvi od Kristusa podeljena pravica do obsodbe, je jasno razvidno iz besedila, kjer je rečeno: 'Sedeli boste na sodniških stolih in s Menoj sodili dvanajstim Izraelovim rodovom'; in spet piše: 'Kar boste razrešili na Zemlji, naj bo razrešeno tudi v nebesih, in kar je na Zemlji zvezano, naj bo zvezano tudi v nebesih', - in spet piše: 'Prejmite Svetega Duha: Tistim, katerim grehe odpustite, jim bodo tudi v nebesih odpuščeni, in tistih, katerih grehi bodo pridržani, bodo pridržani tudi v nebesih.' – In tako obstaja še nekaj takšnih besedil, v katerih je Gospod dal Petru na Zemlji vso oblast nad človeškim rodom. Zato ni niti najmanjšega dvoma, da je samo rimskokatoliška cerkev, ki jo je po nespremenljivem Božjem načrtu ustanovil sam Peter, edina zveličavna.

4. Če ste nedvomno iz te cerkve, lahko le tukaj najdete vrata v nebesa. Če pa niste iz te cerkve, potem lahko zlahka pridete do zaključka, kakšna usoda vas tukaj čaka. Kajti v Svetem pismu tudi piše: 'Kdor ne veruje v to cerkev in ni v njej krščen, naj bo preklet.'

5. Sedaj pa mu Jaz rečem: »Poslušaj, dragi prijatelj, zdaj si nas spraševal o različnih stvareh in nam tudi oznanil pomembnejša besedila iz Svetega pisma, ki se nanašajo na vašo cerkev. Ne glede na to, pa ti moram vnaprej zagotoviti, da prvič, nismo prišli z nobenim namenom, navedenem v tvojih vprašanjih, in drugič, da nas besedila, ki si jih citiral, niti najmanj ne zadevajo.

6. Zdaj si videti nekoliko osupel in razmišljaš, kaj boste potem tukaj počeli, če ste prišli sem brez namena in celo nameravate vam izrečeno besedilo zanikati, katero jasno nakazuje, da je rimska cerkev edina zveličavna cerkev. Ampak glej, tako pač je in nič drugače.

7. Kako bi bilo, če bi prišli sem iz čisto znanstvenega vidika, da bi o vas marsikaj izvedeli in pri vas marsikaj videli? Ali s takim namenom pri tebi ne bi bili dobrodošli?«

8. Menih reče: »Moji cenjeni prijatelji, ali niste na Zemlji nikoli slišali, da znanost v duhovnem svetu ne doniša sadov, ampak le rimskokatoliška vera, ko je oživiljena z dobrimi deli.« Rečem Jaz: »O ja, to smo pogosto slišali, slišali pa smo tudi, da bi se morali v duhovnem svetu razsvetliti vsi zemeljski dvomi, in da bi se potem to razsvetljenje lahko imenovalo tudi duhovna znanost, ki je svetlo zavedanje o božanskih skrivnostih. In, če v duhovnem svetu obstajajo samostani in cerkve, ki so okrašeni z različnimi umetniškimi predmeti, zakaj potem v duhovnem svetu ne bi bilo znanosti, ki je bila še na Zemlji bolj duhovna od zidovja samostana ali cerkve ter rezbarij in kipov v njej.«

9. Menih reče: »Poslušajte, kot razumem iz vaših besed, se zdi, da ste polni heretičnega in obsodbe vrednega mišljenja. Kajti kdor vse kar sodi v najvišjo Božjo službo, ne obravnava kot čisto duhovno, ampak kot materialno, že očitno dokazuje, da je v besedah in dejanjih krivoverec, za vedno obsojen na najgloblji pekel. Če ste to, kar ste tukaj izrekli, mislili popolnoma resno, potem vas bo verjetno treba za vse večne čase poriniti ven iz tega najčistejšega Božjega templja v večno prekletstvo. Kajti zapisano je: 'Izogibaj se krivoverca', in spet piše: 'Takšnega krivoverca morate pregnati iz skupnosti in ga po Pavlu izročiti hudiču.' Ali ne veste, da tisti, ki napade institucijo najbolj zveličavne cerkve, zagreši proti Svetemu Duhu najhujši greh, katerega nikoli ni mogoče odpustiti? Zato se na tem svetem kraju razločno izjasnite, da vas ne doleti večno prekletstvo. Kajti nam, čistim Božjim služabnikom je prijetnejše, da je ves svet preklet, kot pa da bi svetost nebes omadeževal le najmanjši grešnik. Takrat se končata vsa milost in usmiljenje. Kdor ni čist v pravem pomenu cerkve, tako kot sonce v nebesih, tudi nikoli ne bo vstopil v Božje kraljestvo.«

10. Zdaj pa mu Jaz rečem: »Dragi prijatelj, gotovo nisi razumel Božje Besede z najblažje strani, ampak s sodno najstrožje. Zdaj ti bi rad postavil vprašanje, ti pa mi nato nanj lahko odgovoriš, le vnaprej mi moraš zagotoviti, da mi ne boš ostal dolžan odgovora.« Menih reče: »Če ni čisto hudičeve narave, ti bom verjetno odgovoril. Veš pa tudi, da človek hudiču ni dolžan odgovoriti.« Jaz mi rečem: »No, dobro, potem ti bom zastavil vprašanje. Če mi boš lahko dokazal, da je od hudiča, ti ni treba odgovoriti; če pa mi tega ne boš mogel temeljito dokazati, se ne boš mogel več

premakniti s tega mesta, dokler mi ne boš odgovoril. Vendar se pazi vsake laži, saj bi te to lahko drago stalo. – Torej, moje vprašanje se glasi:

11. »Kako mi lahko iz Svetega pisma dokažeš, da je rimsko-katoliško cerkev zares ustanovil apostol Peter? Po mojem vedenju v celotnem sedanjem Svetem pismu ni o tem niti najmanjše omembe. Da je Pavel učil in oznanjal Gospodov Evangelij, je splošno znano; da pa je Peter zares ustanovil papeštvo v Rimu, se ne morem spomniti niti enega zloga v celotnem Svetem pismu. – Če me hočeš s svojo cerkveno pravico obsoditi, mi moraš prej dokazati, da je rimsko cerkev res ustanovil Peter, kateremu bi Gospod dal to pravico. Če pa mi tega ne boš mogel dokazati, se boš moral z mano hudo spopasti.

12. Poglejte, naš menih je naredil precej usmiljenja vreden obraz, in premišljuje sem ter tja, da bi našel veljaven odgovor. Domisli se pretkanega izgovora, a mu ne bo kaj dosti pomagal. Nakaže nam, da naj ga poslušamo, zato bomo to tudi storili. On (menih) reče: »O ti gnusni hudič, to je najbolj pekleno vprašanje, in je tako neznansko heretično ter tako zelo v nasprotju s Svetim pismom, da bi bilo za takšnega heretika še predobrih tisoč najbolj nagnusnih peklov s tisočkratnim večnim prekletstvom. Ali naj odgovorim na takšno vprašanje, da bodo potem vsi hudiči naenkrat prišli pome? Na to ne bom odgovoril.

13. Kako ne bi rimske cerkve ustanovil Peter, ki je v samem Rimu polna tri leta učil, ustanovil svoj sedež in tam tudi umrl mučeniške smrti na obrnjenem križu?! Poleg tega je njegovo nestrohnelo telo še dandanes v Sveti kripti njegove cerkve v Rimu, njegov stol pa je še vse do danes papežev mogočni prestol! In ti, pekleni hudič si upaš meni postaviti takšno vprašanje in tako predrzno stopiti pred moje obličje, ki sem čisti Božji služabnik in maziljeni duhovnik? Nalagam ti v imenu troedinega Boga, presvete Device Marije, Svetega Jožefa in v imenu vseh svetih apostolov, učencev, mučencev, in v imenu vseh drugih svetnikov in v imenu celotne rimskokatoliške edine zveličavne cerkve, da ti nagnusni hudič, s svojo pekleno, preketo družbo, zbežiš iz tega svetega kraja! Drugače bom sem poklical vse svoje brate, ki so tu v Raju in v nebesih, da tebe in tvoje prijatelje s tremi visoko posvečenimi razpeli in drugimi visoko blagoslovljenimi cerkvenimi znamenji, tako dolgo preganjajo in nadlegujejo, dokler ti ta kraj ne postane bolj mučen kot sam najnižji pekel. O ti prekleti hudič ti, ti gnusni hudič, ti nekrščanski hudič, ti prevarant vseh ljudi, ti izmeček sedmega dne stvarjenja, ti večno prekleti božji stvor, stran, stran, stran od tod! »

68. Poglavje

V SPORU Z AVGUŠTINCEM. PETER IN PAVEL.

1. Zdaj rečem Jaz: »Poslušaj, dragi prijatelj, tvoj izredno neusmiljeni eksorcizem zagotovo nima nobene cerkvene moči; kajti kot vidiš, smo vsi trije tvoji peklenški hudiči nepoškodovani in popolnoma neranljivi pred teboj. Že vnaprej si lahko prepričan, da ne bomo pobegnili tudi pred vsem tvojim samostanskim zborom, pred tisočimi razpeli in pred stotimi vedri posvečene vode. Kajti dokler od tebe ne izvemo pravega razloga, ki v Svetem pismu dokazuje, da je tvojo edino zveličavno cerkev ustanovil Peter, tako dolgo se ne bomo niti za las premaknili od tod. Prav nasprotno, zdaj se celo nagibamo k temu, da prodremo še globlje v tvoj samostan, in ne bomo dovolili, da bi nas od tega odvrnilo kakršnokoli eksorcistično nasilje. V ta namen te celo pozivam, da nam narediš uslugo in nas vodiš v sobe tvojih prav tako neumnih bratov, kot si ti sam, eden izmed njih.«

2. Menih reče, potem ko se prej trikrat prekriža: »Bog mi pomagaj! Velikokrat sem slišal, da so hudičeve skušnjave v duhovnem svetu tisočkrat hujše kot v naravnem svetu, in da se v duhovnem svetu šele dobi resnično predstavo o velikem hudičevem nasilju. Kar sem o tem prebral v svetih knjigah, ki so jih napisali pobožni in bogaboječi ljudje, to je sedaj dobesedno pred menoj! Toda povem ti, ti večno gnusni hudič, ti nenehni prevarant Boga in vsega človeškega rodu, ali misliš, da se Bog pusti prevarati? Motiš se! Toda tako kot se Bog ne pusti prevarati, se tudi jaz, kot vedno zvest Božji služabnik, ne bom pustil tebi prevarati. In prej kot bi se ti vdal, se ti bom uprl z Božjo pomočjo in s pomočjo blažene Device Marije, dokler ne boš izgubil vsega potrpljenja, da bi se še naprej boril z menoj. Zato lahko delaš kar hočeš; od moje cerkve me ne boš odvrnil!

3. Ali nisi nikoli slišal, kaj zahteva cerkev zaradi moči, katero ji je podelil Kristus, namreč da je treba brezpogojno verjeti vse, kar predpisuje in zahteva najbolj pravična cerkev, ne da bi se vprašal, če je kaj zapisano ali ne? Kajti, če je cerkev v posesti Svetega Duha in Ta po njej govori, kdo tej ne bi verjel, če je pošten in pravi kristjan? Če pa bi kdo za vsak cerkveni izrek spraševal, tako kot sprašuješ ti, potem bi se moral vprašati tudi kje je bilo potem prej zapisano, kar so Mojzes in preroki govorili o Bogu? Vidiš, ti umazani hudič, to pričevanje je prišlo od Svetega Duha, in zato je in ostaja večna resnica.

4. Torej ima tudi cerkev Svetega Duha. Vendar ni omejena samo na že napisano, ampak lahko vedno svobodno govori in poučuje, in otroci cerkve morajo to vedno priznati kot neizpodbitno resnico.

5. Če torej cerkev zgodovinsko razglašča, da je Peter res živel v Rimu, da je tam postavil svoj sedež in tam tudi umrl na križu, potem je to zagotovljena resnica, katero oznanja cerkev, ki je v popolni lasti Svetega Duha. – Tu imaš zdaj svoj zahtevani

dokaz. In zdaj se po tvojem lastnem izreku odstrani! Sicer ti nisem bil dolžan posredovati tega poduka, vendar sem to storil zato, da bi te s tem pripravil na še višjo obsodbo.«

6. Zdaj rečem jaz: »No, prijatelj moj, resno rečeno, turoben, mračen brat! Ker si mi tako očitno predstavil cerkvenega Svetega Duha, te sprašujem, kako je mogoče, da bi se ta Sveti Duh glede te zgodovinske izjave različnih prerokov, ki so vsi po tvoji izjavi govorili in pisali pod vplivom Svetega Duha, o Petrovi navzočnosti v Rimu, lahko tako strašansko zmotili? Kajti ti si prej govoril o tri letni Petrovi prisotnosti v Rimu. Lahko pa ti zagotovim, da mi ni znan v tem pogledu niti en zlog, ki bi bil o Petru zgodovinsko zapisan.

7. Če si le kolikor toliko podkovan o cerkveni zgodovini, boš zagotovo odkril različice od štiriindvajsetih let do tvojih treh let. Tudi letnica smrti tega apostola v Rimu je zelo različna in bi morali govoriti o sreči, če v teh navedbah odkrijemo različico le enega leta. Da je ta moja izjava pravilna, lahko vidiš pri različnih zgodovinarjih, saj ima vaša knjižnica veliko srečo, da ima v lasti vse te izjave. Zdaj pa mi povej komu popolnoma verjameš?«

8. Menih reče: »To je že spet eno hudičevo vprašanje, da bi me ujel. Kaj naj ti na to odgovorim? Povem ti, da pravi poslušni kristjan verjame vse in ne sprašuje o zgodovinsko nepravilnih datumih. Toda tuhtač, ki je krivoverec, premišljuje o vsem. Podobna protislovja najdemo tudi v Svetem pismu! Ali jim zato ne bi smeli verjeti? Če pa ne veš kako govori Sveti Duh, ti povem, da vedno govori po notranji Modrosti; tako da imajo takšne izjave povsem drugačen pomen, ki jih seveda noben hudič ne razume; toda mi bogoslovci razumemo ta pomen in vemo kaj verjamemo. Tako sem ti odgovoril tudi na to vprašanje, zato da boš še bolj obsojen!«

9. Zdaj jaz rečem: »No, prijatelj moj, če je to res, potem sploh ne vidim razloga, zakaj je Sveti Duh tako zvesto poročal o apostolu Pavlu v napisanih apostolskih zgodovinskih delih, vendar o Svetem Petru, kot ga ti imenuješ, glede tega, da je bil osebno od Kristusa poklican, da ustanovi cerkev, ni nič omenjeno.

10. Samo Pavel je bil poklican za apostola poganov; medtem ko nikjer ni zapisano, da je Gospod tudi Petra poklical za pogane. Poleg tega je Peter poznal odličnost apostola Pavla, zato ni videl potrebe, da bi deloval tam, kjer je Pavel ustanavljal krščanske skupnosti. Iz Svetega pisma dobro vemo, in sicer od samega Pavla, da je Petra nekoč grajal; toda obratno ni znano.

11. Ker pa je Petra kot prvega poglavarja cerkve, že Pavel obsodil, da je v zmoti, in bil zato poklican na zagovor, mu Sveti Duh ni pomagal, zato lahko domnevamo, da so vsi zgodovinski datumi, ki se med seboj tako zelo razlikujejo, bodisi plod domišljije ali

pa bi lahko Svetemu Duhu očitali, da se je izneveril.

12. Vem pa, da je dal Kristus Gospod, vsem apostolom enako moč. Ko je po Janezovih navedbah, po Svojem vstajenju poklical Petra naj Mu sledi, je šel za Njim tudi učenec Janez, in ko ga je hotel Peter pri tem zadržati, ga je Gospod grajal, rekoč: »Kaj ti to mar, če Jaz hočem, da ostane? – Kar pomeni enako kot: 'Naj Mi sledi, tako kakor ti'. Zakaj torej? Ker je s tem želel Gospod naznaniti, da mora ta učenec tako kot Peter v celoti nespremenljivo in stanovitno slediti Gospodu. Zato mora kljub Petrovemu ugovoru ostati v takšnem stanju duha in nenehno slediti Gospodu.

13. Vem pa tudi, da je Gospod nekoč po pritožbah Svojih apostolov, branil nekega neupravičeno obtoženega heretika Janeza in s tem povrnil dušni mir Svojim ljubosumnim apostolom. Prav tako ni mogoče najti nobenega zloga o tem, da je Kristus ukazal nekemu apostolu gradnjo templja in o nekem naknadnem odloku Svetega Duha tudi ne vemo ničesar.

14. Kristus je res rekel: »Ta Moj Evangelij oznanjajte povsod«; vendar, da je rekel tudi: »Zgradite molilnico Zame!«, o tem tudi ni nikjer niti najmanjše omembe. Vemo pa, da je govoril ženi pri Jakobovem studencu:

15. »Prihaja čas, in je že tu, ko bodo pravi častilci v duhu in resnici častili Boga, in zato ne bosta potrebna ne jeruzalemski tempelj, niti gora Gerizim, ampak bodo ljudje to zmogli povsod, v duhu in resnici«

16. Vemo tudi, da je Gospod tistim, ki molijo zapovedal, naj gredo sami v svojo kamrico; apostolom pa ni rekel naj se zaprejo v samostane, ampak: »**Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!**«

17. Ko pa ti hočeš svojo cerkveno moč okrepiti s Svetim Duhom, s tem narediš Kristusa, kot očitnega lažnivca ali kot nepopolnega učitelja, ki v času Svojega poučevanja ni vedel kaj vse je potrebno za Njegov nauk, katerega je moral pozneje zaradi nasprotujočih zgodovinskih podatkov naknadno izboljšati. Ni uvidel, da bodo za širjenje Njegovega nauka potrebni samostani in cerkve; ni predvidel, da bo moral Peter ustanoviti svojo cerkev v Rimu, in da bo dal sčasoma za svoje naslednike zgraditi ogromno hišo molitve in še večjo rezidenco.

18. Torej tudi Kristus ni mogel predvideti, da bodo sčasoma potrebne velike [hierarhične razvrstitve v duhovništvu](#) Njegove cerkve za širjenje Njegovega nauka, kajti če bi to uvidel v času Svojega poučevanja, kako bi lahko odgovoril apostolom v popolnem nasprotju s sedanjim cerkvenim redom, ko so Ga vprašali kdo naj bo vodja: »Nihče od vas ni učitelj. To Sem Jaz, vi pa ste vsi skupaj bratje!«

19. Toda Njegova nevednost gre še dlje. Ker tega ni vedel, je rekel: »Nihče ni dober, razen Samega Boga. Nikogar ne smete imenovati oče, kajti samo Eden v nebesih je

vaš Oče. Zato ni nihče svet, razen Boga. Zdaj pa je svet vsak apostol, Petrov naslednik pa je celo Sveti Oče!«

20. Če ti, moj dragi prijatelj, o tem pravilno razmišljaš, potem moraš s splošnim soglasjem svojega cerkvenega reda, za te slabosti, katere sem ti oznanil, nujno obdolžiti Kristusa, in če verjameš v Njegovo božanstvo, tudi reči: »Bog tudi vidi postopno, kot šibak človek, kaj je boljše, in je prisiljen Svojim bitjem popustiti, tudi če zato tvega Svojo večno Resnico in neskončno Modrost.«

21. Zelo dobro vemo, da je Gospod judovsko cerkev ustanovil po Mojzesu in prerokih, kot zgled, in se v vseh delih nanaša na Gospoda. To pa je storil dobesedno po Mojzesu. Toda nikoli ni bilo niti najmanj omenjeno, da je Gospod ob Svojem pojavljanju v najvišji Kristusovi osebi, **ustanovil obredno in figurativno cerkev**, ampak je kot trden temelj Svojega nauka postavil nič drugega kot edino ljubezen do bližnjega in v ospredju nepogrešljivo ljubezen do Boga, izrecno rekoč: »Ljubite se med seboj, kot Sem vas Jaz ljubil in vas še vedno ljubim, kajti le tako se bo spoznalo, da ste res Moji učenci.«

22. Zato je tudi rekel, da Njegovi apostoli in učenci ne smejo nikogar obsojati in nikomur soditi, da ne bi bili obsojeni in sojeni. Ja, Gospod je celo rekel o Sebi, da ni prišel svetu soditi, ampak zveličati in iskati kar je izgubljeno.

23. Kako ste se potem lahko v nasprotju s tem izrecnim Kristusovim naukom postavili za sodnike in si sploh prilastili časno in večno sodbo in smrtno obsodbo?

24. Ali se ne bi v tem pogledu za vas lahko uporabilo tisto Kristusovo besedilo, ko On, vznemirjen reče tistim, ki bi Mu radi rekli: 'V Tvojem Imenu smo pridigali, prerokovali in izganjali hudiča':

25. »Pojdite stran od Mene, vi ki delate zlo, nikoli vas nisem poznal, kajti vi ste ves čas nasprotovali Svetemu Duhu!«

26. Zato ti povem, natančno presodi te moje besede in mi potem odgovori. Glej pa, da ne prideš k meni več z eksorcističnimi izgovori, sicer ti bom pokazal moč nekega drugačnega eksorcizma, ki bo odprl tvoje slepe oči in videl boš brezno, ki te čaka, če ostaneš še naprej v svoji trmasti neumnosti.

27. Glej, Gospod se te je usmilil in me poslal sem za tvojo rešitev. Če me hočeš poslušati, se lahko rešiš, če pa tega nočeš, imam moč, da te nenadoma vržem tja, kjer ti je Gospod določil pravo mesto.

28. Poglejte, menih se začenja silno čuditi in zdaj ne ve, kaj naj stori in kako naj si pomaga. Zato se obrne in se zgrožen umakne v svojo družbo. Zato mu sledimo tudi mi, da boste tam sami videli, kako se takšne zmote pojavljajo v duhovnem svetu.

Jakob Lober

[Duhovno sonce 1](#)